

Mer om att finna sina bilder: en sammanfattning

Välkomna i Herrens namn. Jag kommer med välsignelser till er, mina kära vänner. Välsignad är denna stund.

Det här föredraget fortsätter på en serie som började för en tid sedan. Till förmån för dem som missade de föregående föredragen i den här serien, skulle jag vilja säga några ord om det andliga arbetet i detta skede på reningens väg.

Vad innebär rening i dess sanna bemärkelse? Det innebär att avlägsna varje ström och inställning i själen som går emot den gudomliga lagen. Dessa strömmar kan inte enbart betraktas som syndiga, utan också som orsaker till lidande och personliga nackdelar för den som överträder lagarna, även när den överträdelsen sker omedvetet.

I den här gruppen ligger inte vårt fokus på felaktiga handlingar eller ens på brott. Alla ni, utan undantag, vet vad den riktiga handlingen är och gör vanligen ert bästa för att utföra endast riktiga handlingar. Men ingen av er kan ännu styra era känslor, förstå deras dolda innebörd och känna igen hur dessa känslor har påverkat era liv.

Många av er tvivlar ständigt på Guds rättvisa för att ni måste uthärda så mycket lidande samtidigt som ni gör ert bästa för att vara goda och anständiga. Ni kanske tänker på andra vars etiska normer är oändligt mycket lägre än era egna och ändå tycks de klara sig bättre. Ni förstår inte anledningen till detta, inte heller "rättvisan". Anledningen är att i det omedvetna skapar personligheten reaktioner och slutsatser som antar en fast form. Vi kallar denna fasta form för en "bild". Bilden består av vissa intryck, från vilka generella slutsatser har dragits. Dessa ger inte enbart upphov till en kedjereaktion i din själ, utan de kontrollerar och styr i slutändan också ditt yttre liv. Detta sker även om – och på grund av att – bilden är omedveten. På den här vägen ligger vårt fokus på att finna de felaktiga bilderna som människans själ inhyser. Det finns praktiskt taget inga undantag från den här regeln om vi inte tänker på de mycket få renade individer som kommer till den här jorden för att uppfylla en mission.

I de två föregående föredragen började jag antyda hur bilderna kan upptäckas. Detta kan inte vara en lätt process, för det som lever i det omedvetna är dolt från medvetandet. Jag har gett er metoder

för att föra fram dessa omedvetna bilder till ytan. Detta, mina vänner, är det enda sättet att i viss mån kontrollera ditt liv.

Vissa människor – ofta de som är hängivet religiösa – tror att de måste acceptera alla svårigheter som ett tecken på ödmjukhet. Detta stämmer bara i den utsträckning som de har accepterat lagen som de har överträtt. Villigheten att acceptera en svårighet, där det egna ansvaret erkänns i stället för att diffust skylla på ”lagens orättvisa”, utgör sann ödmjukhet, mina kära vänner. Sann ödmjukhet kan inte vara ett fullständigt passivt tillstånd, vilket har lika lite att göra med ödmjukhet som ett regelrätt uppror. Sann ödmjukhet är endast passiv i den mån att den accepterar det tillfälliga lidandet i förståelsen av att det är självpåfört; men den är också fullständigt aktiv i villigheten att arbeta, övervinna, slåss och erkänna det egna ansvaret för allt lidande på direktast möjliga sätt. Detta är ett bra exempel på ett harmoniskt samspel mellan aktiva och passiva strömmar.

Man kan alltså inte sitta med händerna i knät och vänta på att saker ska förändras i stället för att förändra sig själv från insidan. Du har makten att förändra vilket missöde som än sker i ditt liv. Du har makten att helt förändra ditt liv, men inte om du bara förändrar på ett ytligt sätt, genom att endast försöka förändra dina handlingar. Du kan bara förändra ditt liv om du först söker efter de inre orsakerna, de felaktiga slutsatserna, kort sagt, dina bilder.

Innan du kan förändra någonting, behöver du förstå vad det är hos dig som frambringar allt lidande. Först då kan du gradvis omskola dina känslor, lösa upp dina bilder och skapa nya, fruktbara former i din själ som är i harmoni med den gudomliga lagen. Men du behöver fullt ut förstå att den här underbara möjligheten inte kan komma utan kostnad. Den är värd varje ansträngning, varje tänkbar uppoffring, för då bemästrar du verkligen dig själv. Om du är villig att göra detta, kommer hjälpen att ges till dig. Men förvänta dig inte att Gud ska förändra ditt liv åt dig. Gud har gett dig en fri vilja och det är upp till dig att först ta reda på vilka dessa felaktiga bilder är, och sedan, med metoderna, hjälpen och vägledningen som jag ger er, blir det möjligt att förändra dem.

Under sökandet och den påföljande förändringen behöver du rätt slags ödmjukhet för att acceptera det olyckliga tillståndet som du har frambringat, utan att bli arg på dig själv för att du fortfarande är ofullkomlig, och du behöver kraftfullt och aktivt styra in dig själv i självkännedomens kanal. Du behöver lära dig att acceptera på dina känslors alla nivåer att du är ofullkomlig just nu.

Jag har ofta sagt detta, mina vänner, men jag vill göra det helt klart, att även om ni alla medvetet vet att ni är felbara, vet era känslor inte det. I era känslor vill ni vara fullkomliga, och när ni upptäcker en ofullkomlighet som tycks vara ny för er, revolterar allting inom er mot att erkänna

den. Ett av de många symptomen på denna revolt är skuld. När du närmar dig dina egna, inre, dolda bilder – orsakerna till ditt lidande, orsakerna till alla upprepade mönster som löper genom ditt liv – behöver du vara beredd på att du kommer att stöta på inre missuppfattningar som först ger dig en obehaglig känsla. Att bemöta dem med en känsla av skuld leder dig ingenstans. Inse att skulden egentligen utgör avvisandet av det tillstånd som du befinner dig i vid den här tidpunkten, en ovillighet att acceptera dig själv som du är.

När du känner dig obekvämt i detta arbete, fråga dig själv: ”Vad känner jag?” Ofta är ni inte ens medvetna om att den känslomässiga reaktionen är skuld. Och om du är det, inser du inte vad skuld känslan egentligen betyder. Faktum är att den ofta förväxlas med ödmjukhet och ånger. Den här vetskapen om vad som kan förväntas, den här sunda inställningen, den här analysen av dina känslor kommer att leda dig till en avgörande insikt.

Formulera känslorna. Var medveten om att den obehagliga reaktionen ofta inträffar innan du är medveten om vad insikten faktiskt består i. Att formulera sina känslor i koncisa tankar är en stor del av arbetet på denna väg, mina vänner. Jag kan inte framhålla det tillräckligt. När du gör det, kommer du att märka att du känner dig skyldig över att ha felat. Och fråga dig då igen: ”Varför känner jag mig skyldig över att vara felbar, över att göra misstag, över att ha brister?” Svaret måste alltid vara: ”För att jag vill vara mer än jag är, mer fullkomlig, högre utvecklad. Något inom mig accepterar inte min egen okunnighet eller själviskhet eller min önskan om att hitta den lätta vägen ut.” Om ni analyserar era reaktioner på det här sättet, underlättar ni saker avsevärt.

Och nu några ytterligare råd kring att finna era bilder. Uppgiften är svår. Jag försöker inte att göra det lättare för er. Ni skulle med rätta kunna vara misstänksamma om ni skulle få höra att den största och mest fullkomliga skatten kan komma lätt. Men era ansträngningar, som många av mina vänner redan har märkt och kan bekräfta, kommer att belönas väl. Ingenting kommer att ge er en lika stor kraft, en lika stor känsla av trygghet som att röra er framåt på den här vägen, i alla fall efter de första stadierna.

Först samlar du ihop en stor mängd isolerad information om de inre reaktionerna. Genom att låta dina känslor komma till ytan och uttrycka dem i koncisa ord, i stället för att föra undan dem och täcka över dem, kommer du att upptäcka saker som du aldrig har varit medveten om. De kommer ofta att överraska dig. Dessa isolerade fragment av information kanske inte hänger samman under ett bra tag. Du vet inte vad man ska göra med dem. Du kommer att vara benägen att säga ”Vad nu? Hur hjälper det mig att ha fått reda på att jag faktiskt känner på det här sättet när jag trodde att mina motiv var annorlunda?”.

Ni får inte bli bestörta. Att hitta fragmenten av information kommer tvärtom att vara oerhört användbart, även om de i början inte hänger ihop. Fortsätt att utforska och ni kommer att få den hjälp som behövs. Jag understryker återigen att ingen kan göra detta arbete ensam. Det är omöjligt. Men den som är villig, kommer att få hjälp och sätt kommer att hittas för att föra en sådan villig person till en annan medlem i den här gruppen så att ett team kan bildas.

Om du fortsätter arbetet, kommer du att se att alla isolerade fragment av information hänger samman. Du kommer att upptäcka en kedjereaktion, en ond cirkel inom dig. Den ena reaktionen leder till den andra, tills cirkeln sluts. När du har upptäckt flera sådana onda cirklar, har du tagit ett avsevärt steg framåt. Sakta men säkert börjar du förstå vissa saker om dig själv och ditt liv. Men inte ens detta är tillräckligt. Du har endast funnit den avskalade strukturen, den övergripande planen som gör det mycket lättare för dig att fortsätta. Arbetet med att fylla i har ännu inte börjat. Vid den här tidpunkten kan du fortfarande inte riktigt få grepp om, på alla nivåer av ditt väsen, vad ditt liv och dina konflikter innebär och hur du har orsakat dem. Du kanske kan få grepp om vissa, men inte alla.

Vissa av er, mina vänner, har redan nått fram till det här stadiet, så jag skulle vilja diskutera hur man går vidare härifrån. De för vilka detta material är nytt kanske inte kan förstå vad jag säger, men något kan fortfarande nå dem som ett eko i deras själar. Mina ord kan öppna dörren lite vidare, så att även de nya vännerna kan passera tröskeln från att vara beroende av sina omedvetna motiv till att vara oberoende som Guds fria barn.

Mitt första råd, mina kära vänner, är, när du väl har upptäckt vissa av dessa onda cirklar: Formulera i koncisa ord de felaktiga slutsatserna som de innehåller. Skriv ner dem, så att de inte kan lösas upp. Sedan kan du börja meditera över på vilket sätt dessa felaktiga slutsatser har påverkat ditt liv. Ni känner till att ingenting är så mäktigt som bilderna. Ni känner till att om det finns begär i bilderna som strider mot dina mest omhuldade medvetna begär, så kommer de inre begären att avvisa de yttre, oavsett hur starka de senare kan vara. Bilderna drar dig till omständigheter som stämmer överens med dem; de drar människorna och omständigheterna till dig. Det borde därför inte vara alltför svårt för er att förstå, när ni formulerar de felaktiga slutsatserna, vad som var och är ansvarigt för era problem i livet.

Du bör naturligtvis behålla listorna över problem och konflikter framför dig svart på vitt. Först, hitta en gemensam nämnare i alla dessa konflikter. Du kommer ännu inte att veta vad som orsakade dem, hur de uppstod. Men när du väl har funnit dessa onda cirklar, kommer ett fortsatt sökande att avtäckas en gemensam nämnare.

När du väl har gjort den här listan, blir du förmodligen förbryllad över att upptäcka att vissa problem har återkommit. De kan ha tagit sig olika former, men det finns alltid ett mönster som upprepar sig. Detta är det första tecknet på att en bild är inblandad. Om ett problem uppstår endast en gång, har det inte nödvändigtvis något med en bild att göra. Men var försiktig med att bedöma detta. Ni bör tydligt kunna förstå hur de felaktiga slutsatserna som har blivit medvetna har påverkat och orsakat era olika konflikter. Den här processen bör alla mina vänner som arbetar tillsammans grundligt ta sig an. Detta kommer att indikera var bildens brytpunkt ligger.

När den felaktiga slutsatsen väl är tydlig i ditt sinne och du har insett hur den har påverkat ditt liv, börja vända cirkeln och slutsatsen till dess motsats – vid den här tidpunkten endast i teorin. För känslomässigt är du givetvis ännu inte förmögen att leva i överensstämmelse med de rätta reaktionerna. Men om du ser och möter dina felaktiga slutsatser genom att känna dem, genom att återuppleva alla känslor medvetet, då kan du se vad den riktiga slutsatsen skulle vara. Om du mediterar över detta dagligen, kommer dina reaktioner så småningom att förändras.

Det är inte tillräckligt att ditt tänkande förändras; ditt tänkande kan ha varit helt korrekt långt innan du någonsin upptäckte något om en bild. Det viktiga är att dina känslor förändras. De felaktiga slutsatserna innehåller alltid flera av dina brister, vissa som du kanske är medveten om, men du har inte varit medveten om på vilket sätt de spelade in i dina bilder. Dina bilder kan inrymma en hel kärna av brister. Men även om du inte bör leta efter dina brister när du söker efter bilderna – för det omedvetna tycker inte om en moraliserande inställning – just nu, när bildens avskalade struktur har blivit medveten, bör du se vilka av dina brister som också spelar en roll i den.

En av bildernas universella beståndsdelar är rädsla. Om ni analyserar hur en viss rädsla är knuten till era personliga brister, om ni också förstår var okunnigheten ligger och den resulterande felaktiga slutsatsen, har ni återigen tagit ett stort steg fram mot att lösa upp era bilder.

Det finns flera generaliseringar som gäller för bilder. En är att människor är rädda för att bli sårade, rädda för att saker går emot deras vilja. På grund av den här rädslan – som förstås bara kan finnas på grund av egenvilja och högmod – bygger personligheten upp försvar. Människor tror att genom att inta en viss inställning kommer de att undvika det som de är rädda för i livet: smärta, lidande, besvikelse. Misstaget, den felaktiga slutsatsen, ligger i att undgå att inse att genom att bygga upp dessa försvar så undviks inte lidandet, utan det blir i själva verket värre. För det okunniga lägre jaget, den barnsliga och omogna sidan av personligheten, tycks den skyddande åtgärden vara mycket bra och logisk. Samtidigt kan du inte undgå att inse hur felaktig din försvarsmekanism var när du skapade din bild om du tänker igenom den medvetet och ser hela problemet från den här vinkeln. Du var inte bara oförmögen att undvika smärta, utan i det långa

loppet medförde den en oändligt mycket större smärta än vad du skulle ha haft om du inte hade byggt upp denna bilds försvar.

Det är mycket viktigt, mina vänner, när ni når det här stadiet, att ni betraktar era bilder ur den här synvinkeln. Fråga dig själv: ”Varför byggde jag den? Vad var situationen? Vad ville jag skydda mig från? Hur fungerade det i verkligheten? Och hur skulle mitt liv fungera om jag inte hade denna falska skyddsåtgärd – denna bild?”

Svaret kommer alltid att vara: Det finns ingen helgjuten försäkring mot att avvärja smärta. Man kan inte gå igenom livet utan den. Ni alla vet detta. Eftersom ingen vanlig människa är ren, är smärta i viss utsträckning oundvikligt. Men om du accepterar livet med dess smärta och alltid försöker förstå vad inom dig som framkallade den och du möter den frivilligt, kommer du inte bara att stöta på mycket mindre smärta, utan smärtan som är oundviklig kommer inte att såra hälften så mycket. Kom ihåg det, mina vänner, och titta på era egna slutsatser, försvarsmekanismer och bilder ur den aspekten: ”Vad försökte jag undvika? Hur väl lyckades jag?”

Tänk sedan lite annorlunda på smärtan. Försök att tänka på den med maximal obundenhet eller med en helt ny syn. Ni kommer alla att inse att smärtan även är relativ. Rädslan för smärtan är alltid oändligt mycket värre än smärtan i sig. Det är samma sak med fysisk smärta. Om man pressar emot den, om musklerna spänner sig, kommer ett snitt att bli mycket mer smärtsamt än om man slappnar av. Det finns vissa människor som har en sådan kontroll över sina sinnen och kroppar att de kan uthärda fruktansvärda skador utan att känna någon smärta. De har lärt sig att acceptera den annalkande smärtan utan någon revolt och överlämnar sig till den. De befinner sig därmed i ett sådant högt avslappnat tillstånd att det som vanligtvis skulle göra väldigt ont, inte längre gör ont. Det är precis samma sak med smärtan i själen. Bortsett från detta, många av era problem och bekymmer skulle inte finnas om ni förstod er själva och era bilder.

Mina kära vänner, att upptäcka att du själv är ansvarig är en väsentlig sak i detta arbete. Den här bärande idén kan missförstås på många olika sätt. För det första tror många att idén om eget ansvar avlägsnar Gud. De tror att antingen så finns det en Gud som styr deras liv, och om de lider så måste de ståndaktigt ta det – eller så vänder de sig till ateism.

Detta är inte nödvändigt, mina kära vänner. Det egna ansvaret är en börda för er så länge som ni känner skuld när ni upptäcker era inre felaktigheter. Men när du väl har övervunnit dessa felaktigheter genom att acceptera dig själv som du är nu, utan uppror och ilska, utan fel slags skam eller skuld, när du har modet att vara dig själv i varje avseende, då kommer det egna ansvaret att befria dig. Att förstå vad som har orsakat dina problem, dina bekymmer, ditt missnöje

och olyckliga tillstånd, gör dig starkare än någon falsk trygghet någonsin skulle kunna göra. Oavsett om du har letat efter den här falska tryggheten i dina relationer med andra, i idéer eller i ett förvrängt gudsbegrepp, gör ingen skillnad. Styrka och frihet kommer till dig långt innan du kan förändra dina känslor, dina bilder eller dina vanemässiga inre reaktioner. Den kommer till dig i den stund som du fullt ut har förstått dina egna orsaker och verkningar.

Det egna ansvaret är avgörande i detta sammanhang, mina kära vänner. Det finns knappast någon människa som inte vill undvika det på något sätt, trots att ni revolterar mot den självpåförda bristen på frihet. Den här konflikten kan endast lösas genom att ta reda på varför och hur du har begränsat din egen frihet, gett upp det egna ansvaret för att välja vad som tycktes vara ett lättare sätt att leva.

Reaktionerna på att ta ansvar för sitt liv varierar hos varje individ. Alla består av olika strömmar, brister och kvaliteter som samspelar på olika sätt i olika relationer. En viss person kan alltså, av samma grundläggande anledning, ha en helt annan reaktion än en annan, även om de båda är motiverade av önskan om att fly från eget ansvar. Och ju mer man flyr från detta i sitt inre liv, desto mer bunden blir man. När du stretar i dessa kedjor, sparkar du mot världen, du känner att det orättvist och vältrar dig ofta i självömkan samtidigt som du förhindrar dig att bryta kedjorna.

Det första steget till frihet är att få insikt om hur, var och varför du har påfört dig detta beroende. Om du förstår dina inre motivationer och hur de i själva verket har gett dig mer lidande än vad du hade hoppats på att undvika, blir du fri. Finn alltså för närvarande era bilder genom att närma er dem från den infallsvinkel som jag just har visat er:

(1) Eget ansvar: ta reda på (a) var du har orsakat ditt lidande och (b) hur det står i din makt att förändra det.

(2) Ta reda på din rädsla för att bli sårad. Inse att den rädslan orsakar all din misär. Den överdrivna rädslan gör att du betar dig som en person som är så rädd för döden att han begår självmord. Detta är vad ni alla gör med era bilder, mina vänner. Ni är så rädda för smärtan att ni skapar former i själen som ger er fler onödiga smärtor än vad ni skulle råka ut för utan era inbillade försvar.

Mina vänner, smärtan behöver accepteras inte för att Gud ger den till dig, utan för att du har gett den till dig själv. Detta bör emellertid inte få dig till att revoltera mot dig själv eller mot den visa lag som skapade situationen. Du behöver acceptera att du är ofullkomlig och att du lider i överensstämmelse med graden av din ofullkomlighet. Ju mer du arbetar för din rening, desto mer lindrar du lidandet. Bland andra förutsättningar, innebär detta att inte förvänta sig ett mirakel över

en natt. Förstå att du lär dig även genom att möta smärtan, genom att acceptera den så länge som du befinner dig i detta skede. Ju mer avslappnad du kan vara i att betrakta dig själv och ditt lidande och ta reda på orsakerna och avlägsna dem, desto snabbare kommer du över det. Och då kommer du att ha den riktiga inställningen gentemot smärta. Endast genom att acceptera smärtan – och detta är det enda sunda sättet som undviker både masochism och underdånig revolt – kommer smärtan till slut att upphöra. När du helt accepterar smärtan, går du igenom den, och endast genom att gå igenom något kan du nå fram bortom det. Alla stora filosofer i den här världen lär er att smärta och behag blir ett i det absoluta; jag visar er vägen för att nå det tillståndet.

Behag kan inte uppnås genom att undvika smärta, men det kan utan tvivel uppnås genom att gå igenom smärtan i full förståelse för hur du själv frambringade den. Så för att undvika missförstånd understryker jag ännu en gång att acceptansen av smärtan inte förnekar din makt att undvika den på denna reningsväg. Helt tvärtom. Men smärtan kan inte hanteras på ett ytligt sätt; den påkallar ett hårt och tålmodigt arbete där du går in i djupet av din själ. Detta arbete kräver ert bästa, mina vänner, för det är det enda sättet som ni kan få det bästa av livet.

Och nu till era frågor, mina kära vänner.

FRÅGA: Du nämnde flera gånger att orsaker till sjukdomar finns inom oss själva. Jag mediterar över detta ämne och jag kan inte få ihop det. Låt oss säga ett missbildat skelettben...

SVAR: Man måste skilja mellan karmisk sjukdom och icke-karmisk sjukdom. Detta gäller inte bara för fysiska sjukdomar, utan för alla andra svårigheter i livet – och svårigheter utgör alltid sjukdom, andligt sett. Teknikaliteterna i orsak och verkan fungerar på samma sätt i karma som inom en enskild livstid. I båda fallen är det upp till dig att avlägsna de negativa orsakerna.

Det finns dock vissa svårigheter som inte kan övervinnas i det här livet; man måste bara bära dem. Detta innebär inte att du inte kan avlägsna orsakerna – detta måste ändå göras på ett eller annat sätt – men verkningarna måste bäras.

Andra, icke-karmiska verkningar kan avlägsnas. En karmisk skuld manifesterar sig som en enskild händelse. En verkan som kan lösas upp återkommer vanligtvis ständigt, i ett mönster. Detta innebär inte att orsakerna inte startades i tidigare liv och är därmed även karmiska, tekniskt sett. Men du kan hitta en utgångspunkt i detta liv och genom att fullfölja detta arbete kan du ofta ändra ditt liv och avlägsna dina konflikter. Det är för övrigt inte ens nödvändigt för dig att veta. Eftersom det i själva verket är samma sak, och alla sjukdomsverkningar måste lösas upp av dig oavsett, bör du närma dig din rening i samma anda oavsett om det rör sig om en karmisk skuld

eller om det gäller orsaker som startades i det här livet, kanske med ett frö som du har fört över från tidigare inkarnationer.

Den bestämda vetskapen om att ett visst tillstånd är karmiskt skulle bara göra dig lat i stället för att göra det nödvändiga arbetet, oavsett orsaken.

Jag kan lugnt säga att mycket få av mina vänner har karmiska omständigheter som inte kan förändras. Här är ett rum fullt av människor och inte en enda person är helt lycklig. Det finns inte en enda person som inte skulle vilja ha någon form av förändring – kanske inte ens en uttalad förändring, ett medvetet ”Jag vill ha det här i stället för det där”. Du kanske känner en bedrövelse, oro, disharmoni, rädsla, osäkerhet, ensamhet, längtan. Alla ni, mina vänner, och även de som kommer att läsa dessa ord, har makten att förändra detta om ni vill. Och om er omedvetna omogna natur inte vore så oresonlig att den önskade sig en förändring utan ansträngning, skulle ni ha kommit mycket längre.

Det är mitt råd till alla dem som fortfarande kämpar på den här tröskeln att fråga sig: ”Vad vill jag egentligen? Vad innebär i själva verket min osäkerhet, min obeslutsamhet? Innebär den inte att jag revolterar mot att vara olycklig och att jag önskar en förändring men jag är ovillig att själv frambringa den?” Alla som har detta motstånd bör ställa sig den frågan.

Om du kan svara, har du uppnått den första segern eftersom du då kommer att se vilket oresonligt och barnsligt drag som lever inom dig. För detta är vad du i själva verket önskar. Ja mina vänner, det är vad ni alla skulle vilja, att arbetet görs åt er, att kära Gud i himlen ger det till er.

FRÅGA: En av mina elever frågade: Vad är viktigast, kunskap i form av allmän kunskap, vetenskap, kunskap om universum, den manifesterade världen eller emotionell självkänedom? Emotionell självkänedom är uppenbart viktigare. Men vad skulle du säga till de andliga aspiranterna som på något sätt bortser från vetskapen? De hävdar att andlig utveckling ensamt skulle frambringa det högsta goda utan att det integreras med den manifesterade världens kunskap.

SVAR: Det finns många vars kallelse är att koncentrera sig främst på sin andliga utveckling och de uppfyller sin uppgift genom att göra så. Det kan inte råda något tvivel kring det. Detta är utan tvekan det viktigaste för alla människor. Men det är ett misstag att överföra sin egen uppgift på alla andra eller att göra en allmän regel av det.

De universella krafterna utvecklar sig på ett mångfaldigt och varierat sätt. Ingenting får begränsas. Många har olika uppgifter: en inom konsten, andra inom vetenskap och så vidare. En sådan

mångfald genom hela skapelsen måste slutligen resultera i att allting är ett. Idealfallet vore att forskare, konstnärer eller vem som helst som bidrar till den slutliga enheten, följer sin egen andliga utveckling medan de samtidigt arbetade med sin särskilda talang och uppgift. Detta kan utan tvivel göras. Deras arbete skulle i själva verket öka många gånger i kvalitet och kreativitet om det kombinerades med rening och egen utveckling. Det finns dock många begåvade människor som ännu inte har utvecklats så långt. De kan ha en stor talang i en viss riktning och så småningom bidrar de med den till utvecklingen av de andliga krafterna, även om sambandet inte alltid omedelbart kan upptäckas. På ett indirekt sätt måste vetenskaplig förbättring leda till samma andliga verklighet som självkännedom, oavsett hur mycket vetenskapen temporärt missbrukas. Det är därför ett misstag att förespråka sin egen läggning för alla.

Vissa människor kan alltså kombinera sin andliga utveckling med vetenskap, andra med en konststart, ytterligare andra kanske i köket, i naturen och så vidare. I mycket senare stadier kommer alla dessa att bli ett, men denna enhet kan aldrig uppnås om man inte är först är ett med sig själv.

Ni har ofta hört uttrycket ”att vara ett”. Hur kan detta fullföljas i praktiken? Genom arbetet med att finna era bilder. Det blir mycket lättare att förstå hur ni i nuläget inte är ”ett” när ni upptäcker era bilder. Du kommer då att se hur ditt intellekt, dina medvetna lager, är övertygade om dina goda motiv på grund av rationaliseringarna du har konstruerat åt dig. Men när du gräver djupare, kommer du att få reda på att dina reaktioner och begär tar en helt annan riktning. Du är alltså delad i flera avseenden.

Om du inte kan bli ett inom dig själv – och detta kan endast göras i det här arbetet – hur kan du då bli ett i alla gudomliga manifestationer mycket senare? Grunden måste läggas först.

Det finns nu flera tankar i det här rummet: ”Varför skulle rening vara möjlig endast på det här sättet? Det finns många som inte känner till något om bilder, ändå utvecklas även de.” Det är sant, mina vänner, men i sista hand kommer det alltid tillbaka till detta: Oavsett vilken period i historien, vilken del av jorden du lever i, oavsett vilka namn som väljs, förblir idén alltid densamma: Att upptäcka hur du i ditt omedvetna avviker från ditt medvetna sinne.

De som inte tar detta underbara tillfälle i akt nu, kan inte komma undan detta arbete vid en senare tidpunkt. Samma rening är givetvis möjlig i andevärlden och genom att komma tillbaka inkarnation efter inkarnation med samma bilder, tills livet lär individen och därmed gradvis löser upp dem. Men tänk hur mycket du kan bespara dig om du är villig att göra detta arbete. Bara de som har förstått vissa av sina bilder kan ana hur mycket de skulle behöva ha gått igenom tills de lärde sig vad de behövde lära sig och vad de skulle kunna lära sig i detta arbete.

Ni är alltid så benägna att vilja ta reda på era tidigare inkarnationer. Det skulle vara till större nytta om ni mediterade över och tänkte på er framtid. Genom att känna till era bilder och verkligen upptäcka och förstå dem, kan ni mycket väl tänka ut hur era framtida inkarnationer skulle kunna bli om ni inte hade tagit detta ypperliga tillfälle i akt.

FRÅGA: Kan det finnas någon person nästan helt utan någon manifesterad kunskap som fortfarande skulle kunna nå in i den högsta sfären?

SVAR: Men självklart! Att vara bildad har ingenting att göra med självkänedom, såvida det inte tjänar och hjälper utvecklingen. Om bildning utgör ett mål i sig, stärker den inte den andliga utvecklingen. Det behövs givetvis en naturlig intelligens för den här vägen, men det är något helt annat. Att vara bildad är ibland till och med mer ett hinder än en tillgång. Det kan tjäna som en förevändning och rationalisering, till och med som en flykt.

FRÅGA: En bildning stannar inte heller hos monaden. Den kan med andra ord upphöra. Är det så?

SVAR: Så är det. Allting som är ytligt upphör. Endast det som når de djupare lagren av ditt väsen blir kvar. Det är därför som det är så viktigt att du integrerar dina känslor med din ytliga yttre kunskap, om den senare följer en högre etisk linje vilket oftast är fallet.

Detta är hela poängen på den här vägen. Ni känner till att när ni dör, sönderfaller inte enbart er fysiska kropp, utan även den yttre subtila kroppen vid en något senare tidpunkt. Ingen av dem utgör er verkliga personlighet. Dessa yttre lager är nödvändiga för att ni ska fullfölja ert arbete på detta jordiska plan, de bör därför föra fram den inre personen. De inre subtila kropparna förblir. Dessa är just de lager som ni når genom att gräva i era känslor.

En individ kan inkarnera med viss mängd kunskap. Din nuvarande omgivning kan erbjuda dig ytterligare kunskap. Det är upp till dig vad du gör med den. Använder du den på en ytlig nivå? Då kommer den kunskapen att vara borta efter att den yttre, subtila kroppen har sönderfallit. Men om du använder den för att integrera ditt verkliga jag med denna nya, yttre kunskap i syfte att utvecklas, kommer den kunskap som du har förmånen att absorbera i den här omgivningen att ha tjänat sin enda värdefulla nytta.

Var och en av mina kära mänskliga bröder och systrar som är samlade här: Ta emot och absorbera den gudomliga välsignelsen som strömmar till er. Låt den stärka er på det sätt som ni bäst behöver den, nämligen för att gå ut och bryta ner era fängelsemurar. Var villiga att göra det och gå sedan till Gud. Men förvänta er inte att Gud ska göra det åt er. Gud visar er kärlekens och hjälpens ljus.

Modig och ädel är den som har sagt ja till detta sökande. Och må många fler av mina kära vänner kliva över den här tröskeln och lämna den mörka tunneln bakom sig. Välsignelser fyllda med glädje och kärlek omsluter och tränger in i er. Var i frid, mina kära vänner, var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-04-21